

Statsrådets förordning om skäligen avgifter för trafik- och transportservice i skärgården

1 Bakgrund

1.1 Förbindelsefartygstrafiken

Det är Trafikverket som ansvarar för den förbindelsefartygstrafik som staten sköter och trafiken omfattar nästa alla bebodda öar i Skärgårdshavet och Finska viken som saknar vägförbindelse. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland upphandlar förbindelsefartygstrafiken genom att för närvarande konkurrensutsätta 12 olika ruttområden och dessutom beviljar den statligt stöd för idkande av förbindelsefartygstrafik på fem ruttområden. De förbindelsefartygstrafiktjänster som staten upphandlar direkt är för närvarande avgiftsfria för användarna, men på de rutter som får stöd betalar användarna en avgift. De som är bofasta på öarna betalar dock inte någon avgift.

Enligt Trafikverket och Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland transporterade förbindelsefartygstrafiken 2015 cirka 208 000 passagerare och cirka 53 000 fordon. I skärgården finns cirka 580 bofasta invånare som betjänas av förbindelsefartygstrafikens rutter, vid sidan av turister och andra användare.

Den föreslagna nya förordningar har kopplingar till ett annat förslag till förordning som överlämnas samtidigt och genom vilket statsrådets förordning om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken (371/2001, ändrad genom förordning 1373/2009) ändras. I den förordningen föreskrivs om statsunderstöd som beviljas för kostnader som idkande av skärgårdstrafik åsamkar enskilda näringsidkare.

1.2 Regeringens spetsprojekt

Förslaget till förordning baserar sig på regeringens spetsprojekt som gäller en tillväxtmiljö för digital affärsverksamhet, där målet är att skapa en gynnsam omvärld för digitala tjänster och för nya affärsmodeller. En åtgärd inom spetsprojektet syftar till att främja att innovations- och serviceplattformar uppstår i sektorer där den offentliga förvaltningen har en roll för att marknaden ska fungera. Ett exempel är ett omfattande införande av konceptet trafik som service.

Ett omfattande införande av konceptet trafik som service främjar uppkomsten av databaserade tjänster, uppmuntrar företagen att utveckla nya innovativa tjänster för medborgarna och den internationella marknaden samt lockar nya uppstarts företag till trafiksektorn. Målet är att hitta verksamhetsmodeller som kan utnyttjas för att i större utsträckning skapa nya möjligheter för företagsverksamhet för de olika sektorerna, särskilt för små och medelstora företag, och för produktutveckling, för utvecklande av den privata sektorns tjänster och exporterbara servicekompetens samt för uppkomsten av nya arbetsplatser. Dessutom är ett syfte med spetsprojektet att hinder för marknadstillträde undanröjs och utbudet av nya servicekoncept som baserar sig på digital information möjliggörs. Målet är förmånliga trafiktjänster av hög kvalitet som motsvarar användarnas behov.

Tillväxtmiljön genomförs genom i synnerhet lagstiftningsändringar samt med stöd av försöksverksamhet, varav ett försök genomförs i skärgårdsområdet, ett trafikförsök som pågår ungefär två år. Förslaget till förordning är ett led i det försök som genomförs i skärgården.

2 Lagstiftning

2.1 Grundlagens och skärgårdslagens bestämmelser om avgifter

I 81 § 2 mom. i grundlagen föreskrivs om avgifter för de statliga myndigheternas verksamhet. Enligt det ska bestämmelser om avgifter samt de allmänna grunderna för storleken av avgifter utfärdas genom lag. Genom lag ska utfärdas allmänna bestämmelser om vilka tjänsteåtgärder, tjänster och varor som kan avgiftsbeläggas eller om vilka typer av prestationer som är avgiftsfria. Genom lag ska likaså utfärdas bestämmelser om avgiftsberäkningen, till exempel vilka självkostnadsvärden eller företagsekonomiska principer som skall iaktas. Bestämmelsen gäller samtliga statliga ämbetsverk och inrättningar.

I 5 § i lagen om främjande av skärgårdens utveckling ((494/1981, nedan *skärgårdslagen*) föreskrivs om trafik- och transportservice i skärgården. Enligt 1 mom. bör staten försöka sörja för att skärgårdens bofasta befolkning till sitt förfogande har en med hänsyn till boendeförhållandena, utkomstbetingelserna och skötseln av nödvändiga angelägenheter erforderlig trafik- och transportservice, som är så smidig som möjligt samt avgiftsfri eller prismässigt skälig.

I skärgårdslagen föreskrivs alltså vad som är den i grundlagen avsedda allmänna grunden för storleken av avgifter. Enligt skärgårdslagen bör staten försöka sörja för att trafik- och transportservicen i skärgården är avgiftsfri eller prismässigt skälig. I motiveringen till regeringens proposition om skärgårdslagen (RP 23/1981, s. 6.) konstateras att vid fastställandet av en skälig taxa bör man beakta också den ökade svårighet och den tidsförlust som sjöpassen förorsakar. Härmed avses att staten borde ersätta de olägenheter som invånarna orsakas av den långsamma och svåra hemresan. Dessutom konstateras att det viktigaste är att för skärgårdsbefolkningen trygga de nödvändiga kommunikationer som ansluter sig till förvärvsarbetet och anskaffningen av nödvändig service.

Biträdande justitieombudsmannen har också tagit ställning till skälig prissättning av trafikservice. Biträdande justitieombudsmannen konstaterade i sitt avgörande 2270/4/01 att skärgårdsborna hade rätt till skälig och smidig trafikservice med avseende på bland annat deras möjligheter att idka näring. Enligt biträdande justitieombudsmannen kan man härvid inte underlåta att beakta turisttrafiken, eftersom turismen är en viktig form av näringsverksamhet i skärgården.

2.2 Allmänna bestämmelser om statliga avgifter

Den allmänna lag som reglerar statliga ämbetsverks och inrättningar avgiftsbelagda verksamhet är lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Enligt 1 § i lagen om grunderna för avgifter till staten ska lagen om grunderna för avgifter till staten tillämpas på myndigheternas avgiftsbelagda produktion av prestationer, om det inte i någon annan lag eller med stöd av ett bemyndigande i någon annan lag utfärdas bestämmelser som avviker från lagen om grunderna för avgifter till staten. I skärgårdslagen föreskrivs om principen för skälig prissättning av trafik- och transpotservice, så lagen om grunderna för avgifter till staten tillämpas i den mån som det inte föreskrivs något annat i skärgårdslagen än i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Enligt 3 § i lagen om grunderna för avgifter till staten avses med statliga myndigheters prestationer tjänsteåtgärder, varor som produceras och tjänster som tillhandahålls av staten samt övrig verksamhet. Lagen om grunderna för avgifter till staten delar in prestationerna i *offentligrättsliga prestationer* och andra prestationer, alltså så kallade *marknadsprestationer* eller

företagsekonomiska prestationer. Skärgårdslagens trafik- och transportservice betraktas varken som offentligrättsliga prestationer enligt lagen om grunderna för avgifter till staten eller som företagsekonomiska prestationer. Detta beror på att i skärgårdslagen föreskrivs på ett annat sätt än i lagen om grunderna för avgifter till staten hur prissättningen av prestationerna bestäms, så indelningen enligt lagen om grunderna för avgifter till staten är inte som sådan tillämplig på prissättningen av avgifter som tas ut med stöd av skärgårdslagen.

Principerna i lagen om grunderna för avgifter till staten kan dock beaktas sekundärt även när avgifter enligt skärgårdslagen bestäms. Med offentligrättslig prestation avses enligt 3 § en sådan prestation av en statlig myndighet vars efterfrågan grundar sig på lag eller förordning och som myndigheten har faktisk ensamrätt att utföra. Den trafikservice som avses i skärgårdslagen är service som produceras av staten men efterfrågan på den grundar sig inte på någon lag eller förordning och myndigheten har inte faktisk ensamrätt att producera den. Sålunda är trafikservicen i skärgårdsområdet inte en offentligrättslig prestation på det sätt som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Marknadsprestationer prissätts på *företagsekonomiska grunder*. Enligt regeringens proposition om lagen om grunderna för avgifter till staten (RP 176/1991 rd) innebär det att intäkterna av verksamheten ska täcka åtminstone kostnaderna för verksamheten och det avkastningskrav som ställs på sysselsatt eget kapital. Enligt 7 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten kan priset för marknadsprestationer som en myndighet har faktisk ensamrätt att utföra även bestämmas så att det motsvarar prestationens självkostnadsvärde. I bakgrunden finns tanken att eftersom myndigheten har faktisk ensamrätt att producera sådana monopolprestationer kan det inte förutsättas att prestationen prissätts enligt företagsekonomiska grunder ens med stöd av konkurrenslagstiftningen. Strävan är att uppnå det företagsekonomiska lönsamhetsmålet för marknadsprestationer genom flexibel prissättning, varvid även efterfrågan och konkurrenter beaktas i prissättningen utöver kostnaderna. Målet är en övergripande lönsamhet hos produktionen av marknadsprestationer, så det är möjligt att bevilja till exempel rabatter.

Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten kan i statsbudgeten anvisas anslag för att sänka priset på prestationer som prissatts enligt företagsekonomiska grunder (prisstöd). Bestämmandet av nivån på avgifterna för prestationer som prissatts med stöd av speciallagar baserar sig oftast på andra faktorer än kostnaderna för verksamheten, och avsikten är inte ens i samtliga fall att priset ska täcka kostnaderna för verksamheten. I skärgårdslagen föreskrivs att strävan är skäligt prissatt trafik- och transportservice, varvid man kan anse att syftet med avgiften inte nödvändigtvis är att täcka kostnaderna för verksamheten. I prissättningen måste man emellertid också beakta att i skärgården verkar staten på en konkurrensetsatt marknad, så även marknadsförhållandena kan beaktas när avgifterna bestäms.

2.3 Påförande av mervärdesskatt

Fram till den 31 december 2009 skötte Sjöfartsverket förbindelsefartygstrafiken i skärgården med stöd av lagen om sjöfartsverket och lagen om främjande av skärgårdens utveckling. Då transporterades skärgårdens bofasta befolkning, deras fordon och övriga varor avgiftsfritt på förbindelsefartyg som ingick i Sjöfartsverkets verksamhet. Andra personer, deras fordon och varor transporterades mot avgift. Avgifterna i förbindelsefartygstrafiken hade sedan 2001 bestämts genom

förordning av kommunikationsministeriet. Sjöfartsverket konkurrensutsatte förbindelsefartygrutterna och ingick serviceavtal med trafikidkarna. Sjöfartsverket betraktade inte transportavgiftsinkomsterna som momspliktig transportservice, och det togs alltså inte ut någon mervärdesskatt för förbindelsefartygstrafiken.

Nylands skatteverk uttalade den 10 juli 2007 att mervärdesskatt ska betalas för tidtabellsenlig förbindelsefartygstrafik. Sjöfartsverket överklagade beslutet hos förvaltningsdomstolen. Helsingfors förvaltningsdomstol avslog Sjöfartsverkets besvär den 5 mars 2008 (08/0188/4). Förvaltningsdomstolen ansåg i sitt beslut att persontransportservice omfattas av mervärdesskattelagens tillämpningsområde och Sjöfartsverket ska betala mervärdesskatt på sina inkomster av förbindelsefartygstrafiken. Förvaltningsdomstolen ansåg att enskilda trafikidkare bedrev förbindelsefartygsaffärsverksamhet med stöd av serviceavtalen. Enligt förvaltningsdomstolen kan förbindelsefartygsaffärsverksamheten då anses äga rum under konkurrensförhållanden och om Sjöfartsverket ställs utanför skattskyldigheten kan det leda till betydande snedvridning av konkurrensen.

Högsta förvaltningsdomstolen har genom sitt beslut av den 25 juni 2009 (Dnr 1364/2/08) fastställt Nylands skatteverks och Helsingfors förvaltningsdomstols beslut och ansett att mervärdesskatt ska tas ut på avgifterna i förbindelsefartygstrafiken.

Staten är med stöd av 1 § och 6 § i mervärdesskattelagen allmän momsskyldig för rörelsemässig försäljning av varor och tjänster i Finland samt för import. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska således betala mervärdesskatt på sina avgiftsinkomster från förbindelsefartygstrafiken, som den tar ut i enlighet med denna förordning. På persontransporter tillämpas en reducerad skattesats (10 procent). På varutransporter tillämpas den allmänna mervärdesskattesatsen (24 procent).

2.4 Trafikverkets samt närings-, trafik- och miljöcentralernas behörighet

Enligt 8 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) styr inrikesministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet och miljöministeriet, eller en myndighet inom centralförvaltningen som särskilt har ålagts att sköta styrningen, närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhet inom sina egna ansvarsområden (*sektorstyrning*).

I 25 § föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralernas avgiftsbelagda prestationer. Enligt den gäller i fråga om närings-, trafik- och miljöcentralens, utvecklings- och förvaltningscentrets samt arbets- och näringsbyråns avgiftsbelagda prestationer och storleken på avgifterna lagen om grunderna för avgifter till staten. Enligt 2 mom. föreskrivs i fråga om avgifterna för närings-, trafik- och miljöcentralernas samt utvecklings- och förvaltningscentrets prestationer genom förordning av statsrådet.

Enligt 2 § i lagen om Trafikverket (862/2009) har Trafikverket till uppgift att svara för styrningen av verksamheten vid närings-, trafik- och miljöcentralerna inom sitt verksamhetsområde och för samordningen av väghållningen vid nämnda centraler.

3 De viktigaste förslagen

Förslaget till förordning baserar sig på regeringens spetsprojekt som gäller en tillväxtmiljö för digital affärsverksamhet, där målet är att skapa en gynnsam omvärld för digitala tjänster och för nya affärsmodeller. Avgiftsfri trafikservice i skärgården som staten upphandlar hindrar andra producenter av transportservice att vinna inträde på marknaden och försämrar möjligheterna att utveckla trafikservice på marknadsvillkor i området. I förslaget till förordning föreslås att i fortsättningen kan en sådan skälig avgift som avses i skärgårdslagen tas ut för trafik- och transportservice som staten upphandlar.

I förslaget till förordning föreslås att avgiften ska högst motsvara avgiften i kollektivtrafik som står till buds i området eller en annan därmed jämförbar skälig avgift. Dessutom ska studerande, barn och beväringar ha rätt till en lägre avgift på samma sätt som i annan kollektivtrafik. Målet är att skärgården ska ha tillgång till flexibel och högklassig trafik- och transportservice som motsvarar invånarnas och näringslivets behov.

4 Konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Förbindelsefartygstrafiken i skärgårdsområdet orsakar årligen kostnader på 17,5 miljoner euro. Enligt budgetförslaget för 2016 tryggas de tjänster som färjorna och förbindelsefartygen i skärgårdstrafiken erbjuder 2016 i enlighet med nivån föregående år. I statens budgetproposition för 2016 beviljas 12,5 miljoner euro för köp och utvecklande av tjänster inom förbindelsefartygstrafiken och 5 303 000 euro för avtal om köp av förbindelsefartygstjänster.

Antalet passagerare i förbindelsefartygstrafiken uppskattas till cirka 200 000 personer 2016. Jämfört med året innan ser det preliminärt ut som om antalet passagerare skulle minska något.

Förslaget innebär att i fortsättningen kan en skälig avgift enligt skärgårdslagen tas ut för trafik- och transportservice som staten upphandlar. Av avgifterna enligt förslaget till förordning inflyter enligt Trafikverkets uppskattning en summa på cirka 2,1 miljoner euro för persontransporter och cirka 1,9 miljoner euro för transport av fordon och fordonskombinationer per år. I och med avgifterna kan dock efterfrågan minska, vilket inverkar minskande på inflödet. De biljettinkomster som avgifterna ger upphov till intäktsförs i statsbudgeten.

Det ovannämnda inflödet på maximalt cirka 4 miljoner euro täcker ungefär 23 procent av kostnaderna på cirka 17,5 miljoner euro för den nuvarande förbindelsefartygstrafiken. Avgifterna täcker således inte de kostnader som förbindelsefartygstrafiken åsamkar staten, men de skapar förutsättningar för en trafik på marknadsvillkor i skärgårdsområdet. I och med avgifterna beräknas statens kostnader sjunka med cirka 4 miljoner euro.

4.2 Konsekvenser för medborgarna

Den föreslagna ändringen innebär att i fortsättningen ska även de som är bofasta i skärgården och som berörs av förbindelsefartygstrafiken betala avgifter enligt förslaget till förordning. Ändringen berör ungefär 500 bofasta skärgårdsbor i Finska viken och Skärgårdshavet.

Enligt ANM:s publikation 26/2010 var 2009 cirka 8700 personer i Finland bosatta på öar som saknar fast vägförbindelse. Då sköttes ungefär hälften av trafikförbindelserna till öarna med fast

bosättning med transporter som invånarna själva ordnat. Invånarna på öar i inlandet ordnade oftast sina trafikförbindelser själva. I Finland finns cirka 350 öar med fast bosättning vilka saknar väg-, färje- eller förbindelsefartygsförbindelse.

Det är svårt att exakt uppskatta hur avgifterna kommer att påverka enskilda bofasta invånare, eftersom transportbehoven varierar. Väsentliga transportbehov med tanke på boende och utkomst är bland annat resor till arbete och studier och andra resor för att sköta ärenden, till exempel till butiken eller läkaren.

Skärgårdskommunerna kan emellertid bevilja bofasta invånare understöd, om de anser att det är nödvändigt. År 2015 beviljades skärgårdskommuner och kommuner med skärgårdsdelar skärgårdstillägg till ett belopp av sammanlagt cirka 11,5 miljoner euro. De mängdrabatter som ingår i den föreslagna förordningen gynnar dessutom särskilt de bofasta, eftersom de möjliggör regelbundna resor till förmånligare pris. Avgifterna bestäms också på en skälig nivå på det sätt som skärgårdslagen förutsätter och de är jämförbara med annan kollektivtrafik i området, varför de inte anses bli oskäliga för de bofasta i området.

4.3 Konsekvenser för näringslivet

Den avgiftsfria förbindelsefartygstrafiken försämrar möjligheterna att utveckla trafikservice på marknadsvillkor i skärgårdsområdet. Målet med ändringen av förordningen är att företagen och invånarna i skärgården ska kunna utveckla nya tjänster på marknadsvillkor som bringar affärsverksamhet och turister till området.

4.4 Konsekvenser för turismen

Turismen i skärgårdsområdet är kraftigt koncentrerad till sommartiden, tidsperioden från midsommar till mitten av augusti är speciellt livlig. Avgifterna kan också anses inverka på turismen i området. Eftersom avgifterna bestäms på skälig nivå, bedöms de ändå inte ha någon betydande inverkan på turismens omfattning i skärgårdsområdet eller områdets attraktionskraft som turistmål. Områdets attraktionskraft ur turistsynvinkel påverkas också av många andra faktorer, bland annat serviceutbudet i skärgården, till exempel inkvartering, restauranger, campingplatser och andra aktiviteter i området, marknadsföring, tillgång till rutt- och tidtabellsinformation samt cykel- och andra vägars skick.

5 Beredning

Förslaget till förordning har beretts vid kommunikationsministeriet.

6 Detaljmotivering

1 § i förslaget till förordning gäller tillämpningsområdet. För prestationer som gäller trafik- och transportservice i skärgården kan avgifter tas ut till staten i enlighet med den föreslagna förordningen om något annat inte föreskrivs särskilt.

I 2 § i förslaget till förordning preciseras vad som är skälig prissättning av trafik- och transportservice enligt 5 § i skärgårdslagen. Enligt förslaget till 2 § kan i skärgården tas ut högst en avgift som motsvarar avgiften i kollektivtrafik som står till buds i området eller en annan därmed jämförbar skälig avgift. Avsikten är att för trafik- och transportservice som staten upphandlar i

skärgården ska tas ut den avgift som gäller annan kollektivtrafikservice i området. I avgiften kan dessutom beaktas behov i anslutning till pendling och näringsverksamhet till exempel så att de som anlitar servicen ofta kan få service till nedsatt pris. Avsikten är således att uppmuntra pendling och näringsverksamhet i synnerhet bland dem som bor i området.

Enligt 3 § i förslaget till förordning bedömer närings-, trafik- och miljöcentralen avgiftsnivån enligt 2 § innan avgifterna bestäms. Detta innebär att prisnivån inom kollektivtrafiken i området kartläggs. Dessutom kan man beakta även prisnivån i andra motsvarande områden. När man bedömer avgiftsnivån kan man beakta till exempel prisnivån på motsvarande service i Ålandsområdet.

Enligt förslaget till 3 § 2 mom. fastställs avgifterna i den bifogade avgiftstabellen.

De avgifter som föreslås i avgiftstabellen baserar sig på Trafikverkets utredning. Trafikverket har utretts prissättningen hos olika aktörer som verkar på marknadsvillkor samt prissättningen inom skärgårdstrafiken i Ålands- och Stockholmsområdet.

I 4 § i förslaget till förordning föreskrivs om förordningens ikraftträdande. Förordningen föreslås träda i kraft den xx xx 201x och den ska gälla till och med den 31 december 2018.

I den avgiftstabell som utgör bilaga till förslaget till förordning fastställs storleken på avgifterna. Avgifterna är indelade i olika kategorier. Storleken på avgifterna för transport av personer, transport av varor och transport av fordon och fordonskombinationer bestäms separat.

Priset på en enkelbiljett för en vuxen vore 10 euro för en resa som understiger 10 sjömil. Om resan överstiger 10 sjömil, ska priset för en resa vara sammanlagt 15 euro.

I slutet av avgiftstabellen anges principen för beviljande av mängdrabatt. Enligt den tas priset för en enkelbiljett dock ut högst 31 gånger per beräkningsmånad och samma specificerade användare eller 320 gånger per beräkningsår och samma specificerade användare. I praktiken innebär detta en rabatt på cirka 30 procent, om det antagna antalet resor är resor i bägge riktningarna under 22 vardagar, eller en rabatt på cirka 40 procent, om det antagna antalet resor är resor i bägge riktningarna under 22 vardagar under hela året. Om det är fråga om resor under 11 månader blir rabatten cirka 35 procent.

I avgifterna för transport av personer beaktas behoven hos specialgrupper så att avgifterna för studerande, beväringar och barn i åldern 7-11 år är lägre än de avgifter som tas ut av vuxna.

Avgifterna för transport av varor baserar sig på vikten. Handbagage som väger under 30 kilogram får transporteras avgiftsfritt. Därefter stiger avgiften i takt med att vikten ökar.

Avgifterna för fordon och fordonskombinationer bestäms enligt fordonets och fordonskombinationens längd. Dessutom gäller separata avgifter för bussar, husvagnar och husbilar, motorcyklar och mopeder samt cyklar.

Avgifterna innehåller mervärdesskatt.

Statsrådets förordning om skäliga avgifter för trafik- och transportservice i skärgården

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 15 § i lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981), 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan paragrafen lyder i lag 348/1994, och 25 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009), sådan paragrafen lyder i lag 1131/2014:

1 §

Tillämpningsområde

För prestationer enligt denna förordning som produceras eller upphandlas av staten och som gäller trafik- och transportservice i skärgården får avgifter tas ut till staten i enlighet med denna förordning, om inte något annat föreskrivs särskilt.

2 §

Skälig avgift

För trafik- och transportservice enligt lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) som staten upphandlar får en avgift tas ut som högst motsvarar avgiften i kollektivtrafik som står till buds i området eller en annan därmed jämförbar skälig avgift. När den skäliga avgiften fastställs kan främjande av pendling och näringsverksamhet beaktas som avgiftssänkande omständigheter.

3 §

Bestämmande av avgiften

Innan avgifterna bestäms bedömer Trafikverket och Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland årligen avgiftsnivån enligt 2 § och mängdrabatterna. Avgifternas storlek bestäms i den bifogade avgiftstabellen.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den x xx 201x och gäller till och med den 31 december 2018.

<i>Bilaga</i>	
Avgiftstabell	
Storleken på avgifterna för sådan trafik- och transportservice i skärgården som staten producerar och upphandlar	euro (€)
1. Avgifter för persontransporter	
a. vuxen (resa under/över 10 sjömil)	10 euro/15 euro
b. studerande, beväring och barn 7-16 år (resa under/över 10 sjömil)	5 euro / 7,50 euro
c. barn under 7 år	ingen avgift
3. Transportavgifter för styckegods	
a. handbagage högst 25 kilogram	ingen avgift
b. högst 50 kilogram	30 euro
c. högst 100 kilogram	60 euro
d. över 100 kilogram	60 euro och 10 euro för varje påbörjat 10 kilogram
4. Transportavgifter för fordon enligt fordonets eller fordonskombinationens längd, om inte något annat nämns nedan	
a. personbil (under/över 5 meter)	35 euro/ 40 euro
b. paketbil	50 euro
c. lastbil (under/över 10 meter)	100 euro/ 150 euro
d. moped	15 euro
e. motorcykel, tre- och fyrhjuligt fordon samt lätt fyrhjuligt fordon, släpanordning samt släpvagn i kategori O1	25 euro
f. traktor, motorredskap och terrängfordon	35 euro
g. motorredskap som byggts på och andra släpvagnar än släpvagnar i kategori O1	50 euro
h. husvagn och husbil	50 euro
i. servicebil, räddningsbil, polisfordon, likbil och ambulans	ingen avgift
j. tunga transporter	100 euro/avgång + 5 euro/ton

Priset för en enkelbiljett bestäms enligt resans längd fågelvägen och i det ingår omstigningsrätt. I priserna ingår mervärdesskatt.

Priset för en enkelbiljett tas dock ut högst 31 gånger per beräkningsmånad och samma specificerade användare eller 320 gånger per beräkningsår och samma specificerade användare.

Av den som tillhandahåller förmedlingsservice tas priset för en enkelbiljett ut nedsatt med 30 procent för varje förmedlad enkel resa när antalet förmedlade resor överstiger 20 dagliga resor för respektive biljettprodukt.

Avgiften för lastbilars och släpvagnars last fastställs på samma grunder som vid separata tunga transporter.

Statsrådets förordning om ändring av 3 § i förordningen om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken

1 Bakgrund

1.1 Bakgrunden till förslaget till förordning

Statsrådets förordning om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken (371/2001) trädde i kraft den 1 juni 2001. Förordningen har ändrats genom statsrådets förordning om ändring av förordningen om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken (1373/2009) som trädde i kraft den 1 januari 2010. I förordningen föreskrivs om beviljande av understöd för de kostnader som enskilda näringsidkare åsamkas av idkande av skärgårdstrafik.

Den förbindelsefartygstrafik i skärgårdsområdet som staten upphandlar direkt är för närvarande avgiftsfri för användarna. Förutom den förbindelsefartygstrafik som Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland upphandlar genom konkurrensutsättning beviljar den statligt stöd för idkande av förbindelsefartygstrafik i fyra ruttområden. På de understödda rutterna tas i regel en avgift ut av användarna, men utanför avgiften ställs genom förordningen personer som är bofasta på någon av öarna utmed förbindelsefartygsleden, fordon i deras ägo, deras varuleveranser samt personer och fordon som sköter dessa leveranser.

Förordningen är en del av den reform där den trafik- och transportservice i skärgårdsområdet som staten upphandlar beläggs med avgifter. Bestämmelser om avgifter för den förbindelsefartygstrafik som staten upphandlar ingår i en annan förordning. I bakgrunden finns målet att undanröja hindren för marknadsstillträde och på så sätt möjliggöra utveckling av nya trafik tjänster.

För att garantera jämlik behandling bör statsrådets förordning om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken ändras genom att det föreskrivs att den understödda skärgårdstrafiken till alla delar blir avgiftsbelagd.

Det blir nödvändigt att revidera förordningen i dess helhet bland annat på grund av reformerna av den lagstiftning som gäller offentlig upphandling. Detta genomförs senare som ett separat projekt. I detta sammanhang revideras förordningen i den mån som behövs för försöket med skärgårdstrafiken.

1.2. Regeringens spetsprojekt

Förslaget till förordning baserar sig på regeringens spetsprojekt som gäller en tillväxtmiljö för digital affärsverksamhet, där målet är att skapa en gynnsam omvärld för digitala tjänster och för nya affärsmodeller. En åtgärd inom spetsprojektet syftar till att främja att innovations- och serviceplattformar uppstår i sektorer där den offentliga förvaltningen har en roll för att marknaden ska fungera. Ett exempel är ett omfattande införande av konceptet trafik som service.

Ett omfattande införande av konceptet trafik som service främjar uppkomsten av databaserade tjänster, uppmuntrar företagen att utveckla nya innovativa tjänster för medborgarna och den internationella marknaden samt lockar nya uppstarts företag till trafiksektorn. Målet är att hitta verksamhetsmodeller som kan utnyttjas för att i större utsträckning skapa nya möjligheter för företagsverksamhet för de olika sektorerna, särskilt för små och medelstora företag, och för produktutveckling, för utvecklande av den privata sektorns tjänster och exporterbara

servicekompetens samt för uppkomsten av nya arbetsplatser. Dessutom är ett syfte med spetsprojektet att hinder för marknadstillträde undanröjs och utbudet av nya servicekoncept som baserar sig på digital information möjliggörs. Målet är förmånliga trafik tjänster av hög kvalitet som motsvarar användarnas behov.

Tillväxtmiljön genomförs genom i synnerhet lagstiftningsändringar samt med stöd av försöksverksamhet, varav ett försök genomförs i skärgårdsområdet, ett trafikförsök som pågår ungefär två år. Förslaget till förordning är ett led i det försök som genomförs i skärgårdsområdet.

2 Konsekvenser

Förutom att statsrådet beviljar stöd för enskilda trafikidkarens förbindelsefartygstrafik tar trafikidkarna för närvarande ut avgifter av andra personer än de som är bofasta på öarna utmed förbindelsefartygslederna och av andra fordon och personer som anges i förordningen. Transportavgifterna i understödsansökningarna för 2017 är följande: I Raseborg och Ingå tillämpas timdebitering, som beroende på fartygstypen varierar 100 - 150 € inklusive moms/timme. I Sibbo vuxen 5 €/enkel resa och barn under 17 år avgiftsfritt. På Skärgårdens Ringväg vuxen 10 €, barn 4-11 år 5 €, fordonavgifter inkl. personavgifter: personbil 40 €, husbil och husvagn 75 €, buss och lastbil 140 €, motorcykel/moped 25 € och cykel 15 €. På Lilla Ringvägen vuxen 6 €, barn 4-11 år 3 €, personbil 12 €, husbil och stor paketbil 20 €, personbil + husvagn 32 €, buss 60 €, lastbil eller kombination 100 €, motorcykel/moped 8 € och cykel 4 €. Transportavgifter för styckegods enligt enskilda varors vikt (kg): högst 100 kg 25 € och över 100 kg 5 €/20 kg. I fortsättningen berör de ovan angivna avgifterna i enlighet med ändringen av förordningen även personer som är bofasta på någon av öarna utmed förbindelsefartygsleden, fordon i deras ägo, deras varuleveranser samt personer och fordon som sköter dessa leveranser.

Den föreslagna ändringen av förordningen innebär att i fortsättningen tar den som idkar skärgårdstrafik och får understöd ut transportavgifter även av personer som är bofasta på någon av öarna utmed förbindelsefartygsleden, fordon i deras ägo, deras varuleveranser samt personer och fordon som sköter dessa leveranser. Det är svårt att exakt uppskatta hur avgifterna kommer att påverka enskilda fast bosatta, eftersom transportbehoven varierar. Skärgårdskommunerna kan emellertid bevilja sin bofasta invånare understöd, om de anser att det är nödvändigt.

3 Beredning

Förordningen har beretts vid kommunikationsministeriet.

4 Detaljmotivering

Statsrådets förordning (1373/2009) ändras genom att 3 § 2 mom. stryks. I och med ändringar tar den som idkar skärgårdstrafik och får understöd ut transportavgifter även av personer som är bofasta på någon av öarna utmed förbindelsefartygsleden, fordon i deras ägo, deras varuleveranser samt personer och fordon som sköter dessa leveranser.

5 Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den x xx 201x.

Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken

I enlighet med statsrådets beslut upphävs i statsrådets förordning om understöd som beviljas för stödjande av skärgårdstrafiken (1373/2009) 3 § 2 mom.:

3 §

Den som idkar skärgårdstrafik och får understöd tar ut transportavgifter av sina kunder utan att redovisa dem till Egentliga Finlands närings-, trafik- och miljöcentral.

--

Denna förordning träder i kraft den x x 201x.